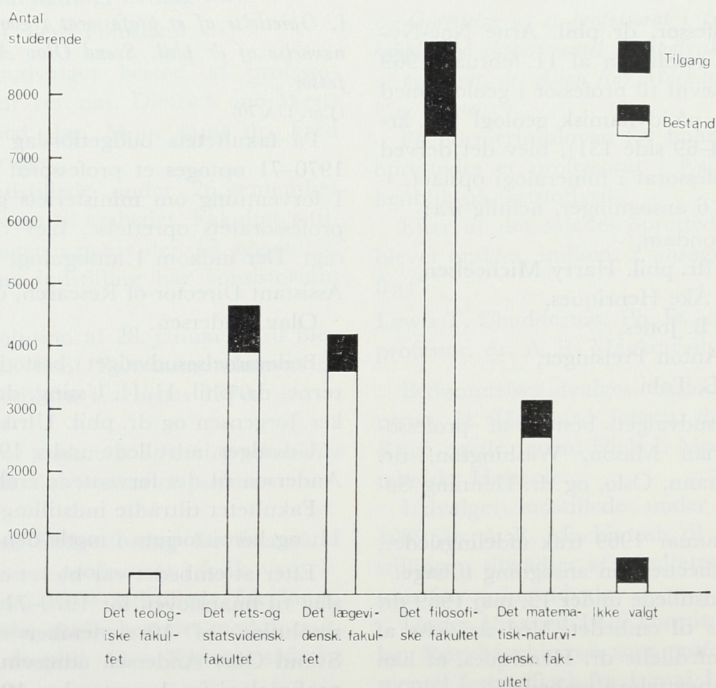

VI. Studenter og studieforhold

A. Bestand og tilgang af studerende pr. oktober 1969

		Bestand				Tilgang			
		Mænd	Kvinder	I alt	pct.	Mænd	Kvinder	I alt	pct.
Det teologiske fakultet	abs.	267	126	393	2	27	12	39	1
	pct.	68	32	100		69	31	100	
Det rets- og statsvidenskabelige fakultet	abs.	3454	1219	4673	21	528	229	757	20
	pct.	74	26	100		70	30	100	
Det lægevidenskabelige fakultet	abs.	3072	1107	4179	19	394	186	580	15
	pct.	74	26	100		68	32	100	
Det filosofiske fakultet	abs.	4315	4578	8893	41	666	834	1500	39
	pct.	49	51	100		44	56	100	
Det matematisk-naturvid. fakultet	abs.	2364	801	3165	14	423	150	573	15
	pct.	75	25	100		74	26	100	
Fakultet ikke valgt	abs.	297	307	604	3	210	215	425	10
	pct.	49	51	100		49	51	100	
Universitetet i alt	abs.	13769	8138	21907	100	2248	1626	3874	100
	pct.	63	37	100		58	42	100	

B. Bestand af studerende pr. oktober 1969 fordelt på fakultet og alder pr. 1. januar 1970

		18 år og deru.	19 år	20 år	21 år	22 år	23 år	24 år	25 år	26 år	27-29 år	30 år og dero.	I alt
Det teologiske fakultet	abs.	—	7	22	29	33	56	48	33	35	55	75	393
	pct.	—	1,8	5,6	7,4	8,4	14,3	12,2	8,4	8,9	14,0	19,1	100,1
Det rets- og statsvid. fak.	abs.	40	243	444	564	540	626	603	507	338	430	338	4673
	pct.	0,9	5,2	9,5	12,1	11,6	13,4	12,9	10,8	7,2	9,2	7,2	100,0
Det lægevidenskabelige fak.	abs.	45	249	402	440	482	553	489	412	389	466	252	4179
	pct.	1,1	6,0	9,6	10,5	11,5	13,2	11,7	9,9	9,3	11,2	6,0	100,0
Det filosofiske fakultet	abs.	47	432	827	992	1008	1047	873	783	683	1158	1044	8894
	pct.	0,5	4,9	9,3	11,2	11,3	11,8	9,8	8,8	7,7	13,0	11,7	100,1
Det mat.-naturvid. fakultet	abs.	32	176	319	408	433	384	339	282	258	352	182	3165
	pct.	1,0	5,6	10,1	12,9	13,7	12,1	10,7	8,9	8,2	11,1	5,8	100,0
Fakultet ikke valgt	abs.	16	106	118	88	40	46	43	41	33	33	40	604
	pct.	2,6	17,5	19,5	14,6	6,6	7,6	7,1	6,8	5,5	5,5	6,6	100,0
Universitetet i alt	abs.	180	1213	2132	2521	2536	2712	2395	2058	1736	2494	1931	21908
	pct.	0,8	5,5	9,7	11,5	11,6	12,4	10,9	9,4	7,9	11,4	8,8	99,9

Aldersfordelingsmaterialet omfatter 1 studerende mere end bestandstallet angiver.

C. Tilgang af studerende pr. oktober 1969 fordelt på fakultet og alder pr. 1. januar 1970

		18 år og deru.	19 år	20 år	21 år	22 år	23 år	24 år	25 år	26 år	27-29 år	30 år og dero.	I alt
Det teologiske fakultet	abs.	—	7	12	3	2	2	3	2	1	1	6	39
	pct.	—	17,9	30,8	7,7	5,1	5,1	7,7	5,1	2,6	2,6	15,4	100,0
Det rets- og statsvid. fak.	abs.	38	209	203	106	30	30	20	22	22	33	44	757
	pct.	5,0	27,6	26,8	14,0	4,0	4,0	2,6	2,9	2,9	4,4	5,8	100,0
Det lægevidenskabelige fak.	abs.	45	208	167	62	28	22	10	12	4	15	7	580
	pct.	7,8	35,9	28,8	10,7	4,8	3,8	1,7	2,1	0,7	2,6	1,2	100,1
Det filosofiske fakultet	abs.	39	375	384	188	113	80	56	62	43	66	94	1500
	pct.	2,6	25,0	25,6	12,5	7,5	5,3	3,7	4,1	2,9	4,4	6,3	99,9
Det mat.-naturvid. fakultet	abs.	32	154	142	75	53	26	23	27	16	18	7	573
	pct.	5,6	26,9	24,8	13,1	9,2	4,5	4,0	4,7	2,8	3,1	1,2	99,9
Fakultet ikke valgt	abs.	16	102	106	52	24	24	19	19	21	16	26	425
	pct.	3,8	24,0	24,9	12,2	5,6	5,6	4,5	4,5	4,9	3,8	6,1	99,9
Universitetet i alt	abs.	170	1055	1014	486	250	184	131	144	107	149	184	3874
	pct.	4,4	27,2	26,2	12,5	6,5	4,7	3,4	3,7	2,8	3,8	4,8	100,0

D. Bestand af studerende pr. oktober 1969 fordelt på civilstand

	Mænd		Kvinder		I alt	
	Abs.	pct.	Abs.	pct.	Abs.	pct.
Ugift.....	9712	71	5457	67	15169	70
Gift.....	3799	27	2438	30	6237	28
Forhen gift.....	259	2	243	3	502	2
I alt.....	13770	100	8138	100	21908	100

Aldersfordelingsmaterialet omfatter 1 studerende mere end bestandstallet angiver.

E. Bestand af studerende pr. oktober 1969 fordelt efter dimissionsskoles beliggenhed

	Absolut	procentvis
Nordøstsjælland.....	15140	69,1
Sydvestsjælland og øer.....	2245	10,2
Fyn.....	828	3,8
Østjylland.....	907	4,1
Nordjylland.....	646	2,9
Vestjylland.....	741	3,4
Sydjylland.....	369	1,7
Uoplyst og udland.....	1031	4,7
I alt.....	21907	99,9

F. Bestand af studerende pr. oktober 1969 fordelt på adgangsgivende eksamen

	Matematisk stud.eks.	Sproglig stud.eks.	Stud.eks. i alt	Udenlandsk eksamen	Anden eks.	I alt
Det teologiske fakultet.....	89	284	373	5	15	393
Det rets- og statsvidensk. fak.	2683	1824	4507	48	118	4673
Det lægevidenskabelige fak. .	3108	1005	4113	35	31	4179
Det filosofiske fakultet.....	2360	6033	8393	259	241	8893
Det mat.-naturvid. fakultet..	2682	346	3028	70	67	3165
Fakultet ikke valgt.....	242	303	545	6	53	604
Universitetet i alt.....	11164	9795	20959	423	525	21907

G. Indberetning fra studievejledningen

I beretningsåret har studievejledningen haft ca. 825 nærmere klientkontakter, hvilket er godt 28 pct. flere end det foregående år. Af disse kontakter har ca. 15 pct. været med klienter, der tidligere har konsulteret studievejledningen.

Da der i beretningsåret ikke er foretaget personaleændringer, har den voldsomme stigning i antallet af klientkontakter bevirket, at der ikke har været den ønskede kapacitet til optagelse af nye og påtrængende opgaver, som

for eksempel udfærdigelse af publikationer, der specielt er beregnet til at informere potentielle studerende om studieforholdene. Det antages, at en forbedring af studievalggrundlaget alt andet lige vil betyde en reduktion af studiefrafalds-, herunder studieskiftfrekvenserne.

Der er indledt en undersøgelse af en gruppe studerendes baggrund for deres studievalg med henblik på at få overblik over, hvilke informationskilder og hvilke informationstyper, der især findes værdifulde.

H. Indberetning fra studenterrådet

Studenterrådets præsidium bestod i 1969-70 af: international sekretær, stud. scient. Niels Busk, socialsekretær, stud. mag. Kjeld Sørensen, legatsekretær, stud. scient. Søren Striegler, økonomisekretær, stud. scient. Flemming Hartvigsen, studiesekretær, stud. mag. Lene Koch, næstformand, stud. mag. Frans Gregersen og formand, stud. jur. Børge Klemmensen.

En personopregning, der alene omfatter det generelle plan med præsidiets, der til daglig står som eksponent for rådets holdning både over for offentligheden og universitetets centrale myndigheder, kan ikke yde retfærdighed over for det meget store antal studerende, der på det faglige plan har ydet en enorm indsats. Det drejer sig om deltagelse i arbejdet i fakultet og studienavn samt initiativer til faglige debatter både blandt lærere og studerende. I en række fag er der ligeledes ydet en meget stor, og trods stor velvilje fra universitetet, ofte meget slet betalt indsats med afviklingen af Ruskurser for nyimmatrikulerede studerende. Når den følgende redegørelse af pladshensyn koncentrerer sig om de generelle og principielle problemer, vil der ikke kunne blive tale om nogen tilnærmelsesvis udtømmende beretning om Studenterrådets virksomhed i det forløbne år.

Der er ingen grund til ved et tilbageblik at synke ned i lænestolen og fortælle om alle de ting, vi i årets løb har beskæftiget os med. Der kan derimod nok være grund til at prøve

at se den sammenhæng, de enkelte begivenheder kunne tænkes at befinde sig i. Set fra vores synsvinkel har der været en rød tråd gennem hele året: kampen for demokratisering af uddannelsessystemet. Denne generelle term har studenterrådet i det forløbne år gentagne gange og på vidt forskellige områder udmøntet i konkrete krav. Vores periode faldt efter det berømmelige år, hvor studenteroprøret startede og kastede et skarpt lys ind over institutionen og dens funktion i såvel uddannelses- som samfundssystem. Vi overtog et råd, der sammen med DSF havde formuleret de generelle kritikpunkter og i store træk opstillet et alternativ. I vores periode har ingen snakket om de destruktive studenter, som kun var ude på at rive ned, men ikke har nogen forslag til forbedringer. Tværtimod er den mest gennemkommende reaktion vel: Disse studenter, som tror de har løsningen på alt.

Den kamp for demokratisering, der har været ført, kan deles op på følgende måde: demokratisering, som ligelig rekruttering til de højere og videregående uddannelser, demokratisering, som målsætningen for planlægning af disse uddannelsers indhold og af forskningen, og demokratisering, som indflydelse på de beslutninger, der træffes på universitetet.

Med hensyn til det første punkt kan man i årets løb notere sig tre vigtige beslutninger i form af love og vedtagelser, som på afgørende måde har standset en demokratisering. Den

første var folketingets beslutning om at udvide skolepligten *ikke til 12*, men til 9 år. I forbindelse med beslutningen afholdt regeringen et par festtaler for sig selv og kaldte det en målsætningsdebat. Det var en seance, der mere end noget andet bevidnede, at der virkelig er brug for en målsætningsdebat, og det er da også på netop kravet om enhedsskole, der i det store og hele kan opnås den største enighed f.eks. mellem arbejdere og studenter. Mens der således officielt er sat en stopper for demokratiseringen af det underliggende skolesystem, vil det være en væsentlig udfordring til studenter, arbejdere og lærlinge og ikke mindst de nuværende elever sammen at udforme et konkret forslag til en enhedsskole, der nedbryder faggrænser, klasseformen og ikke mindst skellet mellem praktisk og teoretisk arbejde.

Den anden afdeling af dramaet kom, da undervisningsministeriet, efter at have opgivet den famøse Nørrebro-plan, skulle fordele undervisningskapaciteten i form af de til lejligheden opfundne universitets-centre. Det er det, vi andre – som ønsker at integrere al videregående uddannelse – kalder et uddannelses-center. Uagtet, at alle véd og at DSF kunne fremlægge talmæssigt bevis for, at stigningen i tilgangen til videregående uddannelse er størst vest for Storebælt, og at der i forhold til befolkningstal er meget få, der har chance for at få en videregående uddannelse i Nordjylland, uagtet at en demokratiserings-målsætning klart pegede på Ålborg, besluttede regeringen at lave et universitet i Roskilde. Og ikke nok med det. Man forsøgte at indvikle en løsning af KU's problemer på langt sigt ved at lade lufthavnen på Saltholm være nøglebeslutningen. Til trods for teknikerrapporter i stabelvis pegede på Vestamager og til trods for, at ingen havde undersøgt, om der overhovedet kunne være et universitet i Roskilde, fik vi ikke den forventede beslutning om, at undervisningen skulle begynde i 1972 på Vestamager. Det hårdt trængte KU skulle åbenbart uden nogen saglig grund til det, være regeringens alibi for Roskilde – kortslutningen. Nu forventer man i hvert fald en samtidig begyndelse af undervisningen på Vestamager *nødu* universitet og i Roskilde, men med historien i bagehovedet er man lidt skeptisk.

Hvad angår demokratisering som målsæt-

ning for uddannelse og forskning var det om det, de studerende holdt statusuge i marts. Statusugen, som jo blev indledt af en omfattende demonstration mod styrelsesloven, bør ikke i eftertiden stå som overskrifterne i aviserne så ud. Inde i lokalerne og rundt omkring i fagene foregik der nemlig livlige diskussioner af, hvor langt man var nået siden 1968 og hvad de nye mål skulle være. Samtidig blev for første gang forskningen trukket med ind i debatten med det forkætrede slagord forskning for folket, ikke for profitten.

Uddannelsesplanlægningen er nok det, som statsugen har haft mest indflydelse på. Vi konstaterer, at »statusuger« i fagene er blevet institutioner, som giver alle en mulighed for uden for examenspresset at omdefinere faget. De fleste steder foregår denne planlægning i en stadig større bevidsthed om, at ingen uddannelse kan sige sig fri for at indgive de studerende en holdning. Er man først så langt, kan man begynde at diskutere, *hvilken* holdning, og har man så diskuteret sig frem til en målsætning, har man i realiteten praktiseret en nok så væsentlig indlæring. I den officielle debat har strukturdiskussionen været i forgrunden i forbindelse med basisuddannelsen. Men allerede længe har det været klart, at de emner, uddannelserne tog op og de holdninger, man fik indarbejdet, måtte ændres radikalt, hvis også akademikernes *funktion* skulle demokratiseres. Endelig er der så demokratiseringen af selve den antikverede institutions styrelse.

Kampen for medbestemmelse er bestemt ikke slut endnu. Den startede som bekendt på fagplanet, blev stadig eskaleret indtil det endte med styrelsesloven. Og der ender det slet ikke. Den styrelseslov, der jo har vist sig ikke at kunne bruges til at tvinge et ministerdemokratur ned over hovedet på de studerende, kan heller ikke bruges til at tage vinden ud af sejlene på et 50 pct.s krav. Trods ihærdige anstrengelser for at forklare denne århundredets liberaleste lov, som for nylig af undervisningsministeren blev kaldt en revolution, demonstrerede mellem 6 og 8.000 universitetsstudenter imod den og agter fortsat kun at benytte sig af den på egne betingelser.

Den egentlige debat og arbejdet med uddannelsespolitiske og forskningspolitiske spørgs-

mål blev af denne grund i højere grad end ønskeligt tvunget over i en meget langvarig og kapacitetskrævende argumentation om organisatoriske forhold inden for studenternes egen verden.

Oprøret i 68 viste klart, at en omlægning af studenterrådets struktur var meget påkrævet. Et arbejde med dette spørgsmål blev sat igang i et udvalg i sommeren 69 og konkretiseredes i et forslag til ny struktur i løbet af sommeren 70 efter mange og heftige debatter. Studenterrådets repræsentantskab tog stilling til forslaget i august og det blev herefter sendt til urafstemning sammen med et alternativt forslag fra Konservative Studenter. Der blev holdt en række studentermøder om forslagene og rådet satte ind med en omfattende informationsvirksomhed om spørgsmålet, vel nok den største direkte informerende aktion fra rådets side nogensinde. Resultatet er kendt og diskuteret frem og tilbage i alle medier.

Hele denne debat om, hvorledes de studerende ønskede at ordne deres egne forhold, herunder hvorledes de ønskede at udpege de-

res repræsentanter i universitetets organer, kort, hvorledes vi ønskede at udmønte vores organisationsfrihed, tog det nøjagtig 2 døgn for en minister at fejte af bordet. Det ene døgn blev brugt til at tale med repræsentanter fra universitetet, medens vi aldrig, trods anmodning herom, fik lov til at redegøre for reglerne, endelige argumentere mod dette åbenlyse indgreb i vores organisationsforhold.

Trods diverse udsendelser til de studerende, en sum, stor nok til et par amanuensers løn, eller mere end 1/4 af Studenterrådets totale budget, kunne kun 49 af 70 pladser i de kollektive organer besættes, og stemmeprocenten blev 13,7.

Amanuensisrådet forsøgte en mægling, men måtte konstatere, at undervisningsminister (og regering) ikke ønskede at finde anden løsning end deres egen. Man ønsker splittelse og konfrontation – og man vil få den.

Det var ikke retten til at bestemme over nogen, ej heller retten til at få reel medindflydelse, det var reduceret til at dreje sig om retten til at *opretholde den hidtidige selvbestemmelse*.

Børge Klemmensen.

I. Andre forhold

Ved konsistoriums beslutning af 10. juni 1970 blev en stud. med. relegeret fra universitetet i 1 år fra den 4. maj 1970, idet den på-

gældende ved eksamen i skriftlig anatomi havde medbragt og benyttet ulovlige hjælpemidler (j. nr. 98 A/70).